

บทคัดย่อ

169929

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ บทบาทผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการต่อการพัฒนาจังหวัด

ชื่อผู้เขียน นางสาวปรางค์วิไล ชัยยา

ชื่อปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา รัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์สุรพันธ์ ทับสุวรรณ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์รุจิรา เตชางกูร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณัย ทองใหญ่

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาแนวความคิดเชิงทฤษฎีและประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ (ซีอีโอ) รวมทั้งการบริหารงานภายใต้ภาวะผู้นำแบบใหม่นี้ (2) เพื่อเปรียบเทียบบทบาทและอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าซีอีโอกับผู้ว่าราชการแบบเดิม

ผลการศึกษาพบว่า

1. การเปลี่ยนแปลงการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการในปี พ.ศ. 2547 ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีกว่าการบริหารงานในอดีตที่ผ่านมาหลายประการ อาทิ ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบซีอีโอสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาได้ดีกว่าซึ่งนำไปสู่การสร้างฐานะทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งขึ้นในจังหวัด ผู้ว่าราชการแบบใหม่ต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์ระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ซึ่งทำให้จังหวัดต่าง ๆ ทำงานไปในทิศทางเดียวกันและตอบสนองต่อปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการบริหารงานแบบใหม่ทำให้จังหวัดมีความตื่นตัวในเรื่องข้อมูลสารสนเทศ โดยทุกจังหวัดได้จัดทำระบบฐานข้อมูลของจังหวัดที่เชื่อมต่อกันกับส่วนกลางและได้ใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวช่วยในการตัดสินใจ

169929

2. ผู้ว่าซีอีโอมีอำนาจมากขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบ โดยได้รับความร่วมมือมากขึ้นจากข้าราชการส่วนภูมิภาคของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการประเมินผลและให้คุณให้โทษต่อข้าราชการเหล่านั้น นอกจากนี้ยังได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณและมีอิสระทางการเงินมากขึ้น เช่น การแก้ปัญหาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสามารถขอรับงบประมาณได้ในเวลาอันรวดเร็ว สามารถแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการพัฒนาได้โดยไม่ต้องรอการสั่งการจากส่วนกลาง ผู้ว่าซีอีโอสามารถคิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเองได้อย่างเหมาะสมกับจังหวัดของตน

province. Under the CEO style of administration, a governor is required to draw provincial strategic plans which must be congruent with the regional and national ones. This helps provinces conform in the same direction and response more efficiently to the problems. It also encourages the establishment of data-based system linking with the central government within each province, by which a governor can utilize it for decision making.

2. A governor is empowered in carrying out his responsibility in the provincial level. He gains more cooperation from other regional officers representing various ministries since he has authority to evaluate their performances and gives "rewards and punishment". He also has more economic freedom and supports in solving problems within his own province.